

Znak wielkiej miłości

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- uświadomienie, że krzyż jest znakiem miłości Pana Jezusa do ludzi;
- kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- rozpoznaje krzyż pośród innych znaków i symboli;
- wymienia miejsca, w których można zobaczyć krzyż;
- opowiada o tym, co się stało z Panem Jezusem na krzyżu;
- poprawnie wykonuje znak krzyża świętego.

Metody

opowiadanie, pogadanka, analiza obrazów, lektura Biblii, śpiew.

Środki dydaktyczne

tekst opowiadania, ew. ilustracje przedstawiające krzyż w różnych miejscach, ilustracje przedstawiające stroje noszone przez przedstawicieli różnych zawodów, obrazki do pracy w grupach.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Nauczyciel zaprasza dzieci, które mają na sobie strój z bohaterem z bajki lub np. strój sportowy w barwach danego klubu. Pyta pozostałe dzieci, czy patrząc na te osoby, można stwierdzić, co one lubią. Następnie zwraca się do wybranych dzieci, dlaczego mają na sobie

akurat takie ubranie. (Jeśli nikt nie będzie miał ubrania wskazującego na jego zainteresowania lub ulubionych bohaterów, analogicznie można postąpić z kolorami, motywami – koty, auta, dinozaury – na strojach itp.). Podsumowując, nauczyciel stwierdza, że poprzez to, co wybieramy, w co się ubieramy, pokazujemy, co jest dla nas ważne, co lubimy. Zwraca uwagę na to, że w przypadku dorosłych czasem strój lub jego elementy, dodatki, świadczy o tym, jaką pracę ktoś wykonuje (burza mózgów – jakie to zawody, np. lekarz, policjant, żołnierz, ksiądz). W dyskusji można nawiązać do zawodów rodziców dzieci – kto z rodziców nosi do pracy specjalny strój, a po pracy się przebiera.

II. Rozwinięcie

1. Pogadanka – kontynuacja wątku związanego ze strojem; uświadczenie dzieciom, że pewne stroje, znaki i przedmioty zdejmujemy się z chwilą zakończenia pracy.
2. Opowiadanie i analiza jego treści. Po analizie nauczyciel dodaje, że tak jak tata w opowiadaniu szukał krzyżyka, tak dawniej pewna bardzo ważna pani postanowiła znaleźć krzyż, na którym umarł Pan Jezus. Pani, która miała na imię Helena, odnalazła krzyż Pana Jezusa, a na pamiątkę znalezienia tego znaku miłości Pana Jezusa do nas obchodzimy święto Podwyższenia Krzyża.
3. Lektura Biblii – J 19, 17-19.
4. Burza mózgów – gdzie możemy zobaczyć krzyż? (jeśli znajduje się w przedszkolnej sali, podchodzimy do krzyża).
5. Praca z podręcznikiem – analiza rysunków umieszczonych pod tematem, wykonanie polecenia.

III. Zakończenie

Ukryty obrazek – z wielkiej miłości można komuś coś podarować. Nauczyciel pyta dzieci, co mogą podarować ukrzyżowanemu Jezusowi. Padają propozycje i najczęściej są to dobre uczynki. Nauczyciel prezentuje dzieciom zakryty obrazek. Odstania go po kawałku. Zadaniem dzieci jest odgadnąć, jaki dobry uczynek jest na nim przedstawiony. Zachęta, by dzieci do przyszłego spotkania zwracały uwagę na krzyże znajdujące się w domu, w kościele, przy drodze.

Nauka piosenki i śpiew:

Rysuję krzyż kropelką krwi i z jedną dużą łzą.

Za krzyżem drzwi, do nieba drzwi – dla mnie otwarte są.

Za ten krzyż i Twoje łzy, za serdeczne krople krwi – Jezu, dziękuję Ci.

Za otwarte nieba drzwi, dróżkę, którą szedłeś Ty – Jezu, dziękuję Ci.

Źródło: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/2471,rysuje_krzyz/ (dostęp 07.03.2017).

Inna propozycja pracy

Nauczyciel rozkłada na dywanie obrazki przedstawiające stroje osób wykonujących różne zawody oraz przedmioty wykorzystywane przez te osoby w pracy. Zadaniem dzieci jest ułożyć obrazki w pary (wśród nich strój księdza lub siostry zakonnej i krzyż na łańcuszku). Podsumowując, nauczyciel skupia się na parze obrazków związanych z księdzem i pyta, czy krzyż jest tylko znakiem księdza oraz kto jeszcze może nosić ten znak.

Zabawa *Detektywi obrazów*. Dzieci podzielone na grupy otrzymują kilka obrazków, na których są przedstawione krzyże: w kościele, na wieży, przy drodze, w pokoju na ścianie itp. Zadaniem każdej grupy jest odnalezienie w określonym czasie (np. przez 3 minuty) jak największej liczby krzyży i zaznaczenie ich kolorową pętlą na obrazku.

Panu Jezusowi można też ofiarować śpiew. Nauczyciel śpiewa dzieciom znaną im piosenkę. Kiedy przestaje śpiewać, dzieci dobierają się w pary i ze swoich dłoni tworzą serce. Zabawę można dowolnie modyfikować. Dzieci mogą dobierać się po troje itd.

Załącznik

Opowiadanie

W sobotę Anię i Bartka obudziła rozmowa rodziców.

– Na pewno się znajdzie – mówiła mama.

– Mam nadzieję – powiedział tata. – Od dwudziestu lat nie zdejmowałem go ani na chwilę.

– O czym mówicie? – zapytał Bartek, stając w piżamie w drzwiach pokoju rodziców.

– Tata zgubił krzyżyk – wyjaśniła mama, a Bartek przypomniał sobie, że zawsze gdy przytulał tatę, to widział łańcuszek na jego szyi.

Chłopiec pobiegł do siostry i za chwilę oboje zaglądali pod stoły i szafki, chcąc pomóc w poszukiwaniach. Każde z nich miało nadzieję, że to właśnie jemu uda się znaleźć zgubę i ucieszyć tatę. Po chwili jednak mama zawołała:

– Mam! Znalazłam! – Mama podeszła do taty, oglądając uważnie łańcuszek. – No tak... zapięcie jest zepsute...

– Muszę go oddać do naprawy – zdecydował tata, a dzieci ciekawie zaglądały mu przez ramię.

Wreszcie Bartek odważył się zapytać:

– Tatusiu, a dlaczego ten łańcuszek jest dla ciebie taki ważny?

– Nie tyle łańcuszek, ile krzyżyk, który na nim noszę. Kiedy byłem mały, nie mogłem doczekać się Pierwszej Komunii Świętej. Wiele razy rodzice opowiadali mi, jaki to będzie ważny dzień i pokazywali złoty krzyżyk, który dostałem od nich na chrzest. Obiecali, że po Komunii będę mógł go nosić. Ale byłem dumny! Postanowiłem wtedy, że nie będę zdejmował krzyżyka. Udawało mi się to, aż do dziś... – zakończył smutno.

– Bardzo ładny jest ten krzyżyk – powiedziała Ania. Czy ja też mogę nosić jakiś naszyjnik?

– To nie jest jakiś naszyjnik – zauważyła mama. – To znak Pana Jezusa, znak naszej wiary. Ten, kto nosi krzyżyk przyznaje się, że kocha Pana Jezusa. Pan Jezus umarł na krzyżu, a potem zmartwychwstał, by uratować ludzi od kary za złe zachowanie.

– Jest naszym bohaterem! – wtrącił Bartek.

– Dobrze to powiedziałaś! – pochwalił go tata. – A nosząc krzyżyk pokazujemy wszystkim, że mamy Pana Jezusa za bohatera!

– Cieszę się, że mamy znak tego bohatera w naszym pokoju na ścianie!

– dodała Ania z uśmiechem.